

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 14Co/142/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8614203669
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Majerník
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8614203669.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu: Consumer Finance Holding, a.s., so sídlom Hlavné námestie 12, Kežmarok, IČO: 35 923 130, právne zastúpeného Advokátska kancelária Gallo, s.r.o., so sídlom Jilemnického 30, Martin, IČO: 36 715 352, proti žalovanému: C. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“, so sídlom Prešov, Nám. Legionárov 5, IČO: 42 343 828, právne zastúpeného advokátom JUDr. Igorom Šafrankom, so sídlom Svidník, Sov. hrdinov 163/66, o zaplatenie 855,29 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Svidník č.k. 2C/148/2014-22 zo dňa 29.9.2014, zhodou hlasov členov senátu takto

rozhodol:

M e n í uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Účastníkom a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Prvostupňový súd napadnutým uznesením konanie zastavil. O trovách rozhodol tak, že žalovanej trovy konania nepriznal a žalobca nemá právo na ich náhradu. Posledným výrokom žalobcu zaviazal zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania v sume 71,39 eur na účet jeho právneho zástupcu do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Výrok, ktorým vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov konania odôvodnil ust. § 146 ods.2 veta prvá O.s.p.. Uviedol, že žalobca vzal žalobu v celom rozsahu späť bez udania dôvodu, čím z procesného hľadiska zaviniel zastavenie konania, preto je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi vzniknuté trovy konania. Tieto pozostávajú z trov právneho zastúpenia za úkon právnej služby prevzatie a príprava zastúpenia vo výške 51,45 eur, režijného paušálu vo výške 8,04 eur a DPH vo výške 11,90 eur.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Napadol ním len výrok o priznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi, ktorý navrhol zmeniť tak, že vedľajšiemu účastníkovi sa náhrada trov konania nepriznáva. Ako dôvod uviedol, že súd sa dôkladne nezaoberal otázkou účelnosti trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka. Zastáva názor, že trovy konania vedľajšieho účastníka nemožno považovať za účelne vynaložené z dôvodu, že jeho úkony neboli nevyhnutné pre účelne bránenie práva žalovanej. Uviedol, že združenie vstúpilo do konania bez ohľadu na stav konania a vôľu žalovanej oznámením o vstupe združenia do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania, z čoho je zrejmé, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania združenie nemalo žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Vedľajší účastník zastúpený advokátom neuviedol žiadne konkrétne skutočnosti k prejednávanej veci, iba oznámil vstup do konania, pričom následne už v

konaní neurobil žiaden úkon smerujúci k ochrane práv žalovanej, preto nie je možné hovoriť o účelných krokoch právneho zástupcu vedľajšieho účastníka v súdnom konaní.

Vedľajší účastník sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

Podaným odvolaním neboli dotknuté výroky uznesenia o zastavení konania a o trovách konania medzi žalobcom a žalovanou. V tejto časti uznesenie nadobudlo právoplatnosť a tak ho nebolo možné v rámci odvolacieho konania preskúmať (§ 159 ods. 1, 3 a § 206 ods. 2 O.s.p.). Pri preskúvaní odvolaním napadnutej časti uznesenia bol odvolací súd viazaný dôvodmi podaného odvolania do tej miery, že nebol oprávnený toto uznesenie preskúmať z iných dôvodov, než ktoré bolo výslovne uvedené v podanom odvolaní. Výnimkou sú však vady konania, pokiaľ by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 212 ods. 1, 3 O.s.p.). Po takomto preskúvaní napadnutej časti uznesenia, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie žalobcu je opodstatnené z dôvodu neúčelnosti uplatňovanej náhrady trov vzniklých vedľajšiemu účastníkovi.

S účinnosťou od 15.10.2008 Občiansky súdny poriadok v § 93 ods. 2 zaviedol druhú skupinu subjektov, ktoré môžu vystupovať ako vedľajší účastníci v konaní. V tejto tzv. druhej skupine subjektov vedľajšieho účastníctva, na rozdiel od prvej skupiny vedľajšieho účastníctva, kde musí ísť o hmotnoprávny záujem vedľajšieho účastníka na výsledku konania, sa hmotnoprávny záujem na výsledku konania neskúma. Legitimáciu na vstup vedľajšieho účastníka do konania dáva zákon číslo 205/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Jedná sa o združenie vytvorené podľa § 3 ods. 4 s právomocou upravenou v § 25 zákona číslo 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a v § 92 ods. 4 O.s.p..

Každý, a teda aj takto založené združenie, má ústavou zaručené právo na poskytnutie právnej pomoci (čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 46 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky). Súdny pri rozhodovaní o náhrade trov konania úspešného účastníka sú vždy povinné posudzovať účelnosť vykonania jednotlivých úkonov, za ktoré si úspešný účastník uplatňuje náhradu trov právneho zastúpenia (§ 142 ods. 1 O.s.p.). Účelnosť sa posudzuje podľa okolností existujúcich v konkrétnej veci. Účelnosť je vlastnosť, ktorá sleduje naplnenie cieľa konkrétnej činnosti a je opodstatnená v prípade, keď vychádza zo zákonných dôvodov a neprekračuje medze zákona.

Ani odvolací súd nemá dôvod na pochybnosti v tom, že žalobca z procesného hľadiska zavinil zastavenie konania, pretože zobral späť návrh a nejde vo veci o späťvzatie návrhu, ktoré by súviselo so správaním žalovaného, ktoré má na mysli ust. § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p..

Niet dôvodu ani na pochybnosti v tom, že právo na právne zastúpenie je Ústavou garantovaným právom. Za splnenia zákonných predpokladov potom pri procesnom zavinení na zastavení konania je potrebné priznať nárok na náhradu trov konania aj vedľajšiemu účastníkovi. Pre predmetnú vec je však relevantným to, že náhrada trov konania priznaných podľa § 146 ods. 2 O.s.p. sa vzťahuje len na účelne vynaložené trovy konania. Účelnosť zaplatených trov konania sa síce upravuje len pri § 142 ods. 1 O.s.p., avšak ide o vyjadrenie všeobecného princípu, že právo na náhradu trov je úzko späté s účelnosťou ich vynakladania pri uplatňovaní práva na súdnu ochranu.

Tieto skutočnosti treba mať na zreteli aj v nadväznosti na obsah spisu a na tie procesné úkony, ktoré boli realizované súdom, resp. jednotlivými účastníkmi.

Vedľajší účastník oznámil vstup do konania podaním zo dňa 23.7.2014 obsahujúce len oznámenie o vstupe a žiadosť o doručenie návrhu na začatie konania a jeho príloh. Toto podanie obsahuje aj návrh na priznanie náhrady trov konania. Iné skutočnosti v tomto podaní však nie sú ďalej uvedené.

Podaním zo dňa 18.8.2014 žalobca vzal žalobu v celom rozsahu späť a žiadal konanie zastaviť.

Následne prvostupňový súd listom zo dňa 9.9.2014 právne mu zástupcovi vedľajšieho účastníka zaslal žalobu a späťvzatie žaloby. Zároveň ho vyzval, aby špecifikoval trovy konania.

Podaním zo dňa 10.9.2014 právny zástupca vedľajšieho účastníka vyčíslil trovy konania sumou 71,39 eur, pozostávajúce z trov právneho zastúpenia za úkon právnej služby prevzatie a príprava zastúpenia vo výške 51,45 eur, režijného paušálu vo výške 8,04 eur a DPH vo výške 11,90 eur.

Úkon právnej služby „prevzatie a príprava zastúpenia“ v zmysle § 13a ods. 1 písm. a) vyhl. č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb sa preukazuje obdobne ako pri zastupovaní „hlavného“ účastníka predložením plnej moci, avšak za podmienky zahľadzenia vstupu do konania podľa § 93 ods. 3 O.s.p.. Z hľadiska posudzovania účelnosti tohto úkonu právnej služby nie je právne významné, či sa právny zástupca oboznámil s vecou pred alebo po zahľadzení vstupu do konania. Účelnosť tohto úkonu sa posudzuje v závislosti od účelnosti vykonania ďalších úkonov právnej služby. Samotné zahľadzenie vstupu do konania bez vykonania iných úkonov právnej služby, nie je účelne vykonaným úkonom právnej služby. Nakoľko právny zástupca vedľajšieho účastníka v predmetnej veci ďalší úkon právnej služby nevykonával, preto ani žiadaná náhrada za označený úkon právnej služby nemôže byť vyhodnotená ako náhrada za taký úkon právnej služby, ktorý spĺňa podmienky účelne vynaložených trov v tomto konaní. Tieto skutočnosti teda bránia tomu, aby vedľajšiemu účastníkovi náhrada za tento úkon právnej služby bola v súdnom konaní priznaná.

Preto odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov vedľajšieho účastníka zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal (§ 220 O.s.p.).

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p. a § 224 ods. 1 O.s.p.. Keďže úspešný žalobca náhradu trov nepožadoval, preto odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania účastníkom a vedľajšiemu účastníkovi nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.